

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 924/2009,
annettu 16 päivänä syyskuuta 2009,
rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012	L 94	22	30.3.2012
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/518, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019	L 91	36	29.3.2019

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY)
N:o 924/2009,**

annettu 16 päivänä syyskuuta 2009,

**rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY)
N:o 2560/2001 kumoamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään rajatylittävistä maksuista yhteisössä sen varmistamiseksi, että rajatylittävistä maksuista yhteisössä peritään samat palvelumaksut kuin jäsenvaltion sisällä suoritettavista saman valuutan määräisistä maksuista.
2. Tätä asetusta sovelletaan direktiivin 2007/64/EY säännösten mukaisesti rajatylittäviin euromääräisiin maksuihin ja niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat 14 artiklan mukaisesti ilmoittaneet päätöksestään ulottaa tämän asetuksen soveltamisen omaan valuuttaansa, kansallisen valuutan määräisiin maksuihin.
3. Tätä asetusta ei sovelleta maksupalveluntarjoajien omaan lukuunsa tai muiden maksupalveluntarjoajien lukuun suorittamiin maksuihin.
4. Tämän asetuksen 6, 7 ja 8 artiklassa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat euromääräisiä suoraveloitustapahtumia maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) ”rajatylittävällä maksulla” sähköisesti käsiteltyä maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja taikka joka on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat eri jäsenvaltioissa;
- 2) ”kansallisella maksulla” sähköisesti käsiteltävää maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja taikka joka on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;
- 3) ”maksajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutoimeksiannon;
- 4) ”maksunsaajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi;

▼B

- 5) ”maksupalveluntarjoajalla” kaikkia direktiivin 2007/64/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja oikeushenkilöryhmiä sekä mainitun direktiivin 26 artiklassa tarkoitettuja luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, ei kuitenkaan niitä luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ⁽¹⁾ 2 artiklassa lueteltuja laitoksia, joihin jäsenvaltio jättää direktiivin 2007/64/EY 2 artiklan 3 kohdan nojalla soveltamatta direktiivin säännöksiä;
- 6) ”maksupalvelunkäyttäjällä” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;
- 7) ”maksutapahtumalla” maksajan tai maksunsaajan käynnistämää tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyä toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta, maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- 8) ”maksutoimeksiannolla” maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;
- 9) ”palvelumaksulla” maksua, jonka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä ja joka liittyy suoraan tai välillisesti maksutapahtumaan;

▼MI

- 10) ”varoilla” seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja sähköisen rahan liikeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY ⁽²⁾ 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;

▼B

- 11) ”kuluttajalla” luonnollista henkilöä, joka toimii muussa kuin hänen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa kuuluvassa tarkoituksessa;
- 12) ”mikroyrityksellä” yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajan kohtana on mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY ⁽³⁾ liitteessä olevassa 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;
- 13) ”siirtohinnoilla” maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajien välillä maksettua maksua kustakin suoraveloitustapahtumasta;
- 14) ”suoraveloituksella” maksupalvelua, jossa maksajan maksutiliä veloitetaan maksunsaajan aloitteesta, kun maksaja on antanut suostumuksensa joko maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen;

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

⁽³⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼ B

- 15) ”suoraveloitusjärjestelmällä” maksupalveluntarjoajien välillä sovit-
tuja yhteisiä sääntöjä, käytänteitä ja standardeja suoraveloitustapah-
tumien suorittamiseksi.

*3 artikla***Rajatylyttävistä maksuista ja vastaavista kansallisista maksuista
perittävät palvelumaksut****▼ M1**

1. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupal-
velunkäyttäjältä rajatylyttävistä maksuista, on oltava samat kuin ne pal-
velumaksut, jotka tämä maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelun-
käyttäjiltä vastaavista samanarvoisista ja saman valuutan määräisistä
kansallisista maksuista.

▼ B

2. Sen arvioimiseksi, onko rajatylyttävästä maksusta veloitettava pal-
velumaksu 1 kohdan mukainen, maksupalveluntarjoajan on määritettävä,
mikä on vastaava kansallinen maksu.

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava ohjeet vastaavien kansallis-
ten maksujen määrittämiseksi, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Toimi-
valtaisten viranomaisten on tehtävä aktiivista yhteistyötä direktiivin
2007/64/EY 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun maksukomitean
kanssa varmistaakseen, että vastaavia kansallisia maksuja koskevat oh-
jeet ovat yhteensopivia.

3. Jos jäsenvaltio on ilmoittanut 14 artiklan mukaisesti päätöksestään
ulottaa tämän asetuksen soveltaminen kansalliseen valuuttaansa, tämän
jäsenvaltion valuutan määräisen kansallisen maksun voidaan katsoa vas-
taavan euromääräistä rajatylyttävää maksua.

4. Tätä asetusta ei sovelleta valuutan muuntamisesta perittäviin
palvelumaksuihin.

*4 artikla***Toimenpiteet maksujen automatisoinnin helpottamiseksi**

1. Maksupalveluntarjoajan on tapauksen mukaan ilmoitettava maksu-
palvelunkäyttäjälle maksupalvelunkäyttäjän IBAN-tilinumero ja maksu-
palveluntarjoajan BIC-tunnus.

Lisäksi maksupalveluntarjoajan on tapauksen mukaan mainittava mak-
supalvelunkäyttäjän IBAN-tilinumero ja maksupalveluntarjoajan
BIC-tunnus tiliotteessa tai sen liitteessä.

Maksupalveluntarjoaja antaa maksupalvelunkäyttäjälle tämän kohdan
nojalla vaadittavat tiedot veloituksesta.

▼ M1

▼ M1

3. Maksupalveluntarjoaja saa periä maksupalvelunkäyttäjältä palvelumaksuja 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti perittyjen palvelumaksujen lisäksi, jos käyttäjä antaa maksupalveluntarjoajalle toimeksiannon suorittaa rajatylittävä maksutapahtuma mutta ei ilmoita IBAN-tilinumeroa sekä, tarvittaessa ja euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista 14 päivänä maaliskuuta 2012 annetun asetuksen (EU) N:o 260/2012 sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisen⁽¹⁾ mukaisesti, toisessa jäsenvaltiossa olevaan maksutiliin liittyvää BIC-tunnusta. Tällaisten palvelumaksujen on oltava asianmukaisia ja vastattava kuluja. Niistä on sovittava maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän kesken. Maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle lisäpalvelumaksujen suuruus hyvissä ajoin ennen kuin tällainen järjestely sitoo maksupalvelunkäyttäjää.

▼ B

4. Maksutapahtuman luonteesta riippuen tavarantoimittajan tai palvelusuorittajan, joka hyväksyy tämän asetuksen kattamia maksuja, on kunkin yhteisössä tapahtuvan tavaroiden ja palvelujen laskutuksen yhteydessä ilmoitettava asiakkailleen IBAN-tilinumeronsa ja maksupalveluntarjoajansa BIC-tunnus.

*5 artikla***Maksutasetietoja koskevat ilmoitusveloitteet****▼ M1**

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä helmikuuta 2016 poistettava maksupalveluntarjoajille asetetut välitettyjä maksuja koskevat kansalliset veloitteet ilmoittaa asiakkaidensa maksutapahtumiin liittyviä maksutasetta koskevia tilastotietoja.

▼ B

2. Jäsenvaltiot voivat edelleen kerätä yhdisteltyjä tietoja tai muita asiaankuuluvia helposti saatavilla olevia tietoja, edellyttäen, että tietojenkeruulla ei ole vaikutuksia automaattiseen maksujen käsittelyyn ja että maksupalveluntarjoajat voivat automatisoida tietojenkeruun kokonaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

*6 artikla***Rajatylittäviä suoraveloitustapahtumia koskeva siirtohint**

Jos maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä ei ole kahdenvälistä sopimusta, jokaiseen rajatylittävään suoraveloitustapahtumaan, joka suoritetaan ennen 1 päivää marraskuuta 2012, sovelletaan 0,088 euron suuruista monenvälistä siirtohintaa, jonka maksunsaajan maksupalveluntarjoaja maksaa maksajan maksupalveluntarjoajalle, paitsi jos asianomaiset maksupalveluntarjoajat ovat sopineet alhaisemmasta monenvälisestä siirtohinnasta.

⁽¹⁾ EUVL L 94, 30.3.2012 s. 22.

▼B*7 artikla***Kansallisia suoraveloitustapahtumia koskeva siirtohinta**

1. Jos maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä sovelletaan monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovittua korvausta, joka koskee ennen 1 päivää marraskuuta 2009 suoritettua kansallista suoraveloitustapahtumaa, tätä monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovittua korvausta sovelletaan ennen ►**M1** 1 päivää helmikuuta 2017 ◀ suoritettuihin kansallisiin suoraveloitustapahtumiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista.
2. Jos tällaista monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovittua korvausta vähennetään tai se poistetaan ennen ►**M1** 1 päivää helmikuuta 2017 ◀, tätä vähennystä tai poistoa sovelletaan ennen kyseistä päivämäärää suoritettuihin kansallisiin suoraveloitustapahtumiin.
3. Jos maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä on kansallista suoraveloitustapahtumaa koskeva kahdenvälinen sopimus, 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos kansallinen suoraveloitustapahtuma suoritettiin ennen ►**M1** 1 päivää helmikuuta 2017 ◀.

▼M1**▼B***9 artikla***Toimivaltaiset viranomaiset**

Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat tämän asetuksen noudattamisen varmistamisesta.

Jäsenvaltioiden on annettava nämä toimivaltaiset viranomaiset komissiolle tiedoksi viimeistään 29 päivänä huhtikuuta 2010. Niiden on myös ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä viranomaisia koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista.

Jäsenvaltiot voivat nimetä olemassa olevia elimiä toimimaan toimivaltaisina viranomaisina.

Jäsenvaltioiden on velvoitettava toimivaltaiset viranomaiset valvomaan tehokkaasti tämän asetuksen noudattamista ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen noudattamisen varmistamiseksi.

*10 artikla***Tämän asetuksen väitettyä rikkomista koskevat kantelumenettelyt**

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettelyt, joiden avulla maksupalvelunkäyttäjät ja muut, joita asia koskee, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille kantelun, jos maksupalveluntarjoajan epäillään rikkoneen tätä asetusta.

Jäsenvaltiot voivat hyödyntää tai laajentaa olemassa olevia menettelyjä tätä tarkoitusta varten.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa tiedotettava kantelun tehneelle osapuolelle 11 artiklan mukaisesti käyttöön otetuista tuomioistuimen ulkopuolisista kantelu- ja muutoksenhakumenettelyistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeutta viedä asia tuomioistuimeen kansallisten prosessioikeudellisten säännösten mukaisesti.

▼B*11 artikla***Tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt**

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt maksupalvelunkäyttäjien ja heidän maksupalveluntarjoajiensa välisten, tästä asetuksesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on nimettävä olemassa olevia elimiä, mikäli mahdollista, tai perustettava uusia elimiä.
2. Jäsenvaltioiden on annettava nämä elimet komissiolle tiedoksi viimeistään 29 päivänä huhtikuuta 2010. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä elimiä koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista.
3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan, jos maksupalvelunkäyttäjä on kuluttaja tai mikroyritys. Tällöin jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

*12 artikla***Rajatyöttävä yhteistyö**

Edellä 9 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja 11 artiklassa tarkoitettujen menettelyistä vastaavien tuomioistuimen ulkopuolisten kantelu- ja muutoksenhakuelinten on toimittava yhteistyössä aktiivisesti ja ripeästi rajatyöttävien riitojen ratkaisemiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaista yhteistyötä tehdään.

*13 artikla***Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 päivään kesäkuuta 2010 mennessä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle viimeistään 29 päivänä lokakuuta 2010 ja ilmoitettava sille viipymättä niihin myöhemmin mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

*14 artikla***Asetuksen soveltaminen muihin valuuttoihin kuin euroon**

1. Jäsenvaltion, jonka valuutta ei ole euro ja joka päättää laajentaa tämän asetuksen soveltamisen, 6, 7 ja 8 artiklaa lukuun ottamatta, koskemaan kansallista valuuttaansa, on ilmoitettava tästä komissiolle. Tämä ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tämän asetuksen soveltamisen laajentaminen tulee voimaan 14 päivän kuluttua kyseisen ilmoituksen julkaisemisesta.
2. Jäsenvaltion, jonka valuutta ei ole euro ja joka päättää laajentaa 6, 7 tai 8 artiklan tai jonkun niiden yhdistelmän soveltamisen koskemaan kansallista valuuttaansa, on ilmoitettava tästä komissiolle. Tämä ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tämä 6, 7 tai 8 artiklan soveltamisen laajentaminen tulee voimaan 14 päivän kuluttua kyseisen ilmoituksen julkaisemisesta.

▼ B

3. Jäsenvaltioiden, jotka 29 päivänä lokakuuta 2009 ovat jo noudattaneet asetuksen (EY) N:o 2560/2001 9 artiklan mukaista ilmoitusmenettelyä, ei tarvitse jättää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta.

▼ M2*15 artikla***Uudelleentarkastelu**

1. Komissio esittää viimeistään 19 päivänä huhtikuuta 2022 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan keskuspankille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja vaikutuksista ja sisällyttää siihen erityisesti seuraavat:

- a) arviointi siitä, miten maksupalveluntarjoajat soveltavat tämän asetuksen 3 artiklaa, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/518 ⁽¹⁾;
- b) arviointi jäsenvaltioiden kansallisten valuuttojen määräisten ja euro-määräisten kansallisten ja rajatylittävien maksujen määrän ja niistä perittävien palvelumaksujen kehityksestä asetuksen (EU) 2019/518 hyväksymisen jälkeen;
- c) arviointi tämän asetuksen 3 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2019/518, vaikutuksesta valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen ja muiden maksupalveluihin liittyvien palvelumaksujen kehitykseen sekä maksajien että maksunsaajien kannalta;
- d) arviointi arvioituista vaikutuksista, joita olisi tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan muuttamisella siten, että sen soveltamisalaan kuuluisivat kaikki jäsenvaltioiden valuutat;
- e) arviointi siitä, miten valuutanmuuntopalvelujen tarjoajat soveltavat tietojenantovaatimuksia, joista säädetään tämän asetuksen 3 a ja 3 b artiklassa ja direktiivin (EU) 2015/2366 45 artiklan 1 kohdan, 52 artiklan 3 alakohdan ja 59 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä, ja ovatko kyseiset säännöt lisänneet valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyyttä;
- f) arviointi siitä, onko valuutanmuuntopalvelujen tarjoajilla ollut ja missä määrin niillä on ollut vaikeuksia soveltaa käytännössä tämän asetuksen 3 a ja 3 b artiklaa ja direktiivin (EU) 2015/2366 45 artiklan 1 kohdan, 52 artiklan 3 alakohdan ja 59 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi annettua kansallista lainsäädäntöä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/518, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta tiettyjen rajatylittävistä maksuista unionissa perittävien palvelumaksujen ja valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen osalta (EUVL L 91, 29.3.2019, s. 36).

▼ M2

- g) kustannus-hyötyanalyysi viestintäkanavista ja -tekniikoista, joita valuutanmuuttopalvelujen tarjoajat käyttävät tai joita niillä on käytettävissään ja joilla voidaan edelleen parantaa valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyyttä, sekä arviointi siitä, onko olemassa tiettyjä kanavia, joita maksupalveluntarjoajat olisi velvoitettava tarjoamaan 3 a artiklassa tarkoitettujen tietojen lähettämistä varten; kyseiseen analyysiin on sisällytettävä myös arviointi siitä, onko teknisesti mahdollista antaa tämän asetuksen 3 a artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot samanaikaisesti ennen kunkin maksutapahtuman käynnistämistä kaikista pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä tarjottavista valuutanmuuttovaihtoehdoista;
- h) kustannus-hyötyanalyysi, joka koskee sitä, että maksajille annettaisiin mahdollisuus estää valuutanmuunto, jota muu osapuoli kuin maksajan maksupalveluntarjoaja tarjoaa pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä, ja muuttaa asiaan liittyviä asetuksiaan ja valintojaan;
- i) kustannus-hyötyanalyysi, joka koskee sitä, että maksajan maksupalveluntarjoaja velvoitettaisiin tapauksissa, joissa se tarjoaa valuutanmuuttopalvelua yksittäisen maksutapahtuman yhteydessä, käyttämään kyseisen maksutapahtuman selvitykseen tapahtuman käynnistämisen hetkellä sovellettua muuntokurssia.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kertomuksen on katettava ainakin ajanjakso 15 päivästä joulukuuta 2019 19 päivään lokakuuta 2021. Siinä on otettava huomioon erilaisten maksutapahtumien erityispiirteet ja tehtävä ero etenkin pankkiautomaatissa ja myyntipisteessä käynnistettyjen tapahtumien välillä.

Kertomustaan valmistellessaan komissio voi käyttää tietoja, joita jäsenvaltiot ovat keränneet 1 kohdassa tarkoitettujen seikkojen osalta.

▼ B*16 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan asetus (EY) N:o 2560/2001 1 päivästä marraskuuta 2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

*17 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaiseen kaikissa jäsenvaltioissa.